

Grækenland, Guatemala, Haiti, Honduras, Iraq, Jordan, Kina, Libanon, Libyen, Mexico, Nepal, Panama, Philippinerne, Portugal, Saudi-Arabien, Tunis, Venezuela, Yemen og Æthiopien).

b. Fremskridtsberetning om styrken.

Det særlige politiske udvalg behandlede på fire møder i dagene fra den 28. oktober til den 3. november 1958 den af generalsekretæren den 27. august 1958 afgivne fremskridtsberetning om UNEF-styrken. Under drøftelserne blev der fra mange sider udtrykt anerkendelse af det arbejde, som styrkens kommandant, generalløjtnant E. L. M. Burns, har udført, ligesom beretningens afsnit A (om styrkens opbygning og virksomhed) gav anledning til mange anerkendende bemærkninger. Derimod blev der fra flere sider udtrykt bekymring over beretningens afsnit B, der omhandler styrkens finansiering.

Inden debattens afslutning fremsatte general Burns en kort udtalelse, i hvilken det bl. a. nævntes, at enhver indskrænkning af styrkens størrelse i dag ville kunne blive katastrofal for bevarelse af freden langs demarkationslinjen.

Drøftelserne i udvalget afsluttedes med vedtagelse af et af Brasilien, Canada, Ceylon, Colombia, Indien, Norge og Pakistan fremsat resolutionsforslag, i hvilket 5. udvalg blev anmodet om at anbefale sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at finansiere styrkens fortsatte virksomhed. 49 lande stemte for forslaget, 9 imod (østblokstaterner), medens 13 afholdt sig fra at stemme. Plenarforsamlingen bekræftede resolutionen den 14. november 1958 med 51 stemmer for (heriblandt de nordiske lande), 9 imod (østblokken), medens 17 undlod at stemme.

c. En summarisk undersøgelse af den erfaring, der kan udledes af styrkens oprettelse og virksomhed.

Behandlingen af dette dagsordenspunkt var fastsat til behandling i det særlige politiske udvalg den 5. november 1958.

For udvalget forelå generalsekretærens beretning til dette dagsordenspunkt. Beretningen, der er dateret den 9. oktober 1958, giver bl. a. en fyldig redegørelse for de politiske, finansielle og retlige spørgsmål i forbindelse med UNEF-styrkens oprettelse og virksomhed, ligesom styrkens sammensæt-

ning og opgaver bliver behandlet. Generalsekretæren omtaler også spørgsmålet om oprettelse af en permanent FN-styrke og udtaler herom, at erfaringerne med hensyn til beredskabsstyrken viser, at det næppe er muligt med henblik på eventuelle fremtidige krisesituationer på forhånd nærmere at fastlægge formen for FN-operationer af lignende natur som beredskabsstyrken. Under de foreliggende omstændigheder kunne generalsekretæren derfor ikke anbefale plenarforsamlingen at søge oprettet en permanent FN-styrke.

Beretningen gav ikke anledning til nogen debat i det særlige politiske udvalg. Generalsekretæren afgav i udvalget en erklæring i tilslutning til sin beretning og udtalte bl. a., at de erfaringer, der var blevet indvundet, ville sætte De Forenede Nationer i stand til for fremtiden på en billigere og lettere måde at møde en situation af lignende art som den, der i sin tid var årsag til beredskabsstyrkens oprettelse. Oprettelsen af UNEF-styrken havde i øvrigt ikke ændret hverken plenarforsamlingens, sikkerhedsrådets eller generalsekretærens beføjelser. Der var heller ikke tale om indskrænkninger i den nationale suverænitet, idet værtslandets samtykke til styrkens ophold på dets territorium måtte indhentes.

Sluttelig udtalte generalsekretæren, at plenarforsamlingen efter hans mening ikke kunne foretage sig mere i denne sag.

Det særlige politiske udvalg tog herefter énstemmigt og uden kommentarer generalsekretærens beretning til efterretning. Udvalgsbeslutningen blev den 14. november 1958 taget til efterretning af plenarforsamlingen.

13. Palæstinaflygtninge.

(Dagsordenens punkt 26).

Det særlige politiske udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål i tiden 7.-26. november 1958 og den 10. december 1958. Indledningsvis forelagde den fungerende direktør for FNs hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Den nære Orient (UNRWA), *Leslie J. Carver*, organisationens årsrapport og redegjorde for UNRWAs finansielle forhold og sociale virksomhed samt omtalte spørgsmålet om, hvad der skulle ske, når UNRWAs mandat ophørte den 30. juni 1960. Hr. Carver henviste til det overordent-